

NEVTEPENŮ
POPRIJĚTA DEVIČKA MARIJA

Zmozsna Goszpa Vogrszka.

POBOZSEN MESZECSEN LISZT

Reditel: BASSA IVAN plebános vu Bogojini.

Vszebina.

Bassa Ivan: Milosese szi puna	193
B. J.: Szrce Marijino	196
—: Lepote nájszv, Szrca	197
Klekl Jozsef: Tretji Red	201
P.: Trdoszrcsnik pa Miloszrcsnik	204
P.: Razlozsenje znamenj	207
(ba.): K Marijinomi deteti	212
R. J.: Sto szo szalezianci	217
P.: Csüdna resitev	220

Drobis.

**Ki ne dobro, ki je vecs, ali menje dobo
sznopiesov, naj mi naznani! Vsza piszma k
meni, vu stamparijo nikaj!**

**Ki sesé liszt dáblati, naj za njega dve
koroni posle na ime: Bassa Ivan plebanos
vu Bogojini (Bagonya, Zalamegye) ali naj
onomi dá, od koga liszt prekvzeme vszaki
meszec.**

**Sziromáki, ki nemorejo zdaj vesaszi
plácsati, kak vszako leto, tak i letosz lehko
po vecskrátnih sumah, ali pa, kda bodo
meli, naednok plácsajo!**

**Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga
szamosztana v krajini Szlovenszkoj na Vogrszkom.**

NEVTEPENO POPRIJETA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPÁ VOGRSZKA. — POBOZSEN MESZECSÉN LISZT

REDITEL:

BASSA IVAN
PLEBÁNOS

Vu Bogojini (Bagonya, Zalam.)

Prilhtaja vszaki meszec. Cena 2 koroni, v Ameriko tri.

Miloscse szi puna.

Velka ponizsanoszt je bila za bl. D. Marijo to, ka sze je podvrgla zapovedi ocsiscávanja, stera zapoved je njé nikak nej vézala, stera je za drúge zsene dána bila, stere szo cslovecso deco rodile; tak sze nam vidi, ka sze

je nanes ne dosztájalo k njénomi zvünrédnoma sztálishi, ka bi ona vu rédi drügih zsén osztála.

Pa je li obdrzsála zapoved, csi li ka njéno nevtepeno poprijétje i neoszkruujeno rőjenjé toga ne zselelo pa je njéno djánje njo ponizsalo tak, ka je ona z tem kakti nazáj sztopila med proszte matere ino z tem z szvoje viszokosztu ponizsala szebé nazáj med one, sterim je nikak ne ednáka lála.

Szamo ka je bl. D. Marijo znvála, ka csáka na njénoga szina; znála je, ka neszpoznanje, ponizsanoszt, szramota i zametávanja bodo njegov tao na zemli; zato je ona túdi ne stela inacsisa biti, nego sze je za blázseno csüttila ka je túdi vu tom táli szpodobna Jezusi.

Ki ne iscse drügoga volo, szamo bozso, on ne gléda na hválo i diko od lüdih zhájajocso, niüi na császt zemlszko; on eden lübeznivi pogléd bozsi za vecs má, kak vszo lepoto i goszpodosztvo, stera szini etoga szveta za tak velko májo.

Pa za jákoszt je túdi bole varno vu poniznosztu i neszpoznáni biti kak pred szveton sze viditi ino szkazsüvati. Csi szvet ne vzeme vpamet, ne vidi i ne csüje jákosztu tvoje, tem bogse je, Bog jo vidi, Bog jo zná. Právo jákoszt kriva szodba ne zsali ino zametávanje njoj ne dela britkosztu, ár nanes ne miszli na császt ali diko med lüdmu.

Szprevidenje bozse, stero pazko má na pravicsne, nájvecskrát po krizsnoj poti ponizávanja ravna njuve sztopáje proti koroni zaszlüzska i dike.

Csüttilvoj naturi je tesko vszako ponizsanje; da je pa rávno záto túdi zvelicsávno.

Szvéci szo za haszek i velko milosceso racsunali, csi je szramota ino zametávanje zadelo pa szo znali Bogi hválo dati za to.

Csi jesz ne csütim túdi tak, je znaménje, ka szam escse izda rob naszládnosztih tela i krvi pa scse izda ne iscsem szamo Bogá.

Bili szo szvéci, steri szo sze molili k Bogi za ponizsávanja, tak jako szo zseleli vékso popunoszt.

Csi za to nemam zadoszta batrivnosztu, koncisi ona ponizsávanja morem z podánosztjov prenásati, stera mi Bog na moj naprejdek posle brezi toga, ka bi je proszo.

Po taksem ponizávanji, stero z bozsih rok z duzsnov podánosztjov vzememo, doszta vékso szlúzsbo ino lúbez-nivse delo zvršimo Bogi na császt ino diko, kak z náj-glaszovitnesimi djánjami i áldovami.

Szin bozsi sze je ponizo do szmrti, celo do szmrti krizsa, právi szv. Pavel apostol. To je példa, stero mo-rem naszledüvati.

Ki sze boji od ponizsnnja, on sze boji tüdi Krisztusi szpodoben biti.

Kem vecs ponizsanja posle Bog na mené, tem bole szam lahko zagvüsami, ka on scsé naj podoba i szpodobnoszt njegovoga Szina vu meni vszikdar véksa gráta.

Po rédi bi tak bilo vsze, csi bi vszako ponizsanje z rávno taksim veszéljom i zahválnosztjov goriprijao, kak bi vzéo eden táo krizsnoga dreva Krisztusovoga, csi bi mi je sto dao.

Hváli düsa moja Goszpodna za vsza ponizsanja, stere ti je zse poszlae ino csákaj z vüpanjom vsza, stera ti escse má poszlati.

Bassa Ivan.

Szrce Marijino.

Csi zsaloszt, tuga me obdá,
Csi nemam vecs zse veszeljá :
Tvo szvéto szrce, zsalosztno.
Szedmérokrát prebodjeno
Potrosta mi szrcé
Ne tocsim vecs szolzé.

Csi celi szvet zavrzse me,
Csi lübavi ne csütim zse :
Tvo szveto szrce zsalosztno,
Od lüdi vszej zavrzseno
Me szladko, mило vcsi :
Kak cslovik naj trpi.

Csi boj, szküsnyáva me obdá,
Csi komoj ognem sze grehá :
Tvo csiszto szrce dá mi mocs,
Varuje me vszak den i nocs :
Pa zmágo jasz dobim :
Neduzsnoszt obdrzsim.

B. J.

Lepote nájszv. Szorca Jezusovoga.

Naj lepse sze pa pokázse neszkoncsano szmilenje Jezusovoga Szorca té, gda sze gresnik vesz potrti palik nezaj knjemi povrné. O kak rahlo ravná z njim, kak njemi polajsa vrnitev!

Zglednimo sze palik na zgüblenoga szina. Zse prihaja na ocsin dom. Pa kak tezska njemi more biti ta pot! Sztrasne szkrbi njemi zakesznüjejo sztopnje: »ka do pa ocsa pravili, da sze njim priblizsa taksi?« Bojati sze je bilo, da bi sze zse pred hizsov, pred pragom z bojao i palik pobegno. Pa glejte, kak lübeznivo njemi olajsa ocsa záganje naj tezsavneise sztopnje! Naj mensega na ocsi metanja ne csüje zsnjegovi vüsz, szamo recsi lübezni i veszélja. Delecs njemi ide proti, kak hitro ga szpozna ocsino oko, obine ga i radosztno njemi ponüvle novo obleko, prsztan na roko, csrevlje na nogé, i z ednim zapove, naj sze njemi vcsaszi naprávi veszélo gosztüvanje. Iz kamla bi mogeo biti, csi ga taksa szmilenoszt do szkuz nebi genola.

Ali brez primere genlivese je szmilenje, sterim Jezus

szprijema potrte gresnike. Tüdi pot pokore je tezska pot; ali gda sze cslovek reszno odlocsi za njo — kak njemi je olajsano vsze! Szpokorni gresnik csüti vecskrát takso tolászbo, da je nebi dao za celi szvet. Kakse veszélje njemi dela nova obleka miloscse bozse.

Kakso tolászbo njemi je prsztan, zagotovilo da je palik dete bozse, lüblenec Jezusa Krisztusa, ki ga goszti pri bozsem sztolí szvojim lasztivnim telom i szvojov lasztivnom krvjov! Z recsjov sze to ne da povedati, le zahválne szkuzé nam vcsaszih szvedocsijo ponikelko takso notranjoradoszt.

Kak lubeznivo je Jezus ravnao z szpokornimi gresniki, gda je scse bio na zemli! Prineszejo njemi zslakom vdarjenoga mozsá, steroga je gvüsno scse bole düsevna bolezen kak telovna k Jezusi szilila, i szpüsztijo ga szkosz trop na poszteli pred njega — i glejte prva recs iz Jezusovi vüszt je tolászba: »Bodi potolazsen, szin tvoji grehi szo ti odpüscseni!« Recsi szo nazocsi csüli, ali szrcsno veszélje dusno i telovno ozdravljenje mozsá njim je bilo prikrito; za to je le on znao i Jezus.

Prizsenejo njemi zsenzsko, stero tozsijo, da sze je regresila proti sesztoj zapovedi, i pitajo csi tüdi on právi da mora kamnana biti, kak veli posztáva? Od kraja nikaj ne právi, liki prignjeni pise po prahi i sztem zadoszta jazsno kazse, kak je njegovomi szmilenomí Szrci nelübo takse trdo terjanje, Gda pa le ne henjajo z nadlezsnim pitanjom, njim resznobno právi: »Sto je neduzsen izmed vasz, naj prvi kamen v njo vrzse.« Ali na to szo odísli eden za drügim — z kazslivci! Nevolna gresnica pa zacsüje z Jezusovi vüszt trosta pune recsi: »Tüdi jaz te ne obszodim, idi i nigdar vecs ne gresi«.

Gresna Magdalena pride k Jezusi, gda je bio k niksemi Simoni farizeusi pozváni. Vsza potrta szpádne Jezusi k nogam, jih z obilnimi szkuzami moci i z vlaszámi brise, drágo mazalo njemi vlevle na nogé i je pobožno

küsüje. Prevzetni farizeus sze zanicslivo krej obrácsa mrmrajocs: »Csi bi bio té prorok, bi vido, kaksa zszenszka je to . . . da je gresnica.« »Bi vido« pravi preszlepleni szirmák; da bi le szam vido prevzetnezs, kakse szrce ma vsze vidocsi Jezus, pa bi inacsi govoro. Szmileni zvelicsiteo zacne zdaj tak lepo izgovárjati i hválití jocsécso gresnico, v prelepoj prilíki i zgolimi recsmih, da je farizeus prziljeni mucsatí vez szramocsen. Potrtoj gresnici pa pravi: »Tvoji greh szo ti odpüscseni — tvoja vera ti je pomágala, idi v miri!« — Jezus ne govoro nikse recsi zopsztom; gda njoj je voscso mir njoj ga je tüdi dáo. Sto bi mogeo popiszati neizmerno szrecso toga szrcsnoga mira, steroga csüti gresnica — zdaj szvetnica. Doszta szo zse govorili i pizsali od gresnice Magdalene, ali znotrasnjega mira nam sese niscse ne popiszao; ár sze ne dá dopovedati, líki le csütiti ga more tiszti, ki szam szküszi, kak neizmerno szmileno je preszladko Szrce Jezusovo.

Poglednimo scse szv. Petra. Kak jáko je razzsálo Jezusa. Le premiszli, csi bi tvoj prijateo tebi kaj taksega vcsino, da bi vu odlocsnoj vöri scse za tébe nebi steo znati, gda bi od tebe govorili, scse steo bi przszégati, da te ne pozna, da nikaj nevé od tébe: o kak bi te v szrci bolela taksa nezahválnoszt!

Ne vem csi bi ga scse gda steo poglednoti zlepip okom; gda bi ga szrécsao, bi sze neccsamurno obracsao na drügi kraj. I glej, Jezus pa Petra tak lübeznivo poglédne, da njemi je so té pogléd globoko vszrcé, i Peter sze mило zjocse, ide zdvoriscsa i dele jocse ár sze ne dá potolázsiti. Csté sze od njega, da sze je vszigdár jokao gda je csüo kokota szpévati, i da szo njemi vnoge britke szkuzé zapüsztile znaménje — brázde po licih. Ali ne oznánvlejo takse szkuzé prváka apostolov zadoszta jasno i glasno celomi szveti: kak je neizmerno szmileno Jezusovo preszladko Szrcé!

I od tisztoga csasza je premilo Szrcé Jezusovo zse miljon i miljon potrti szrc v tolázsilo, i njim dáló mir kaksega szvet nemre dati. Navrh toga je vecskrát rávno szv. szpokornikom dávaó takse nenavádne miloscse, kaksih scse neduzsni neszo bili vszigdár delezsni. Zgüblenomi szini je ocsa zapovédao njemi csrevle prineszti na nogé. To sze zná bosz nemre cslovek hoditi po trdoj poti, — prehitro sze vrazi i oszlabi. Tüdi szpokoren gresnik bi naszkori oszlabo na poti pravicsnoszti, csi njemi Jezus ne bi dáó poszebne pomocsi v zakramenti szv. pokore. Kak nenavádne miloscse szo dobivali szv. Peter, szv. Paveo, szv. Augustin, szv. Magdalena, szv. Margarita Kortonszka itd. ! O neszkoncsano szmileno Szrcé !

Ka pa mi? — Na veke bomo britko zsalüvali, csi szmo sze scse duzse tak malo brigali za premilo Szrcé Jezusovo !

Tretji red szvetoga Francsiska.

Navuk za julij.

Ocsanas ... Zdrava Marija ... Skapulerszka Devica Marija daj nam verno z tvojim skapulero*m* i szv. Francsiska obleko nosziti. Ti »kralica reda [menjsih bratov]« proszi za nasz!

Gda sze szmejo zakonszke zsene szprejeti v tretji red?

§. 2. »Zakonske žene naj sene sprejemajo brez vedenja i privoljenja moža, razun čenjihovszpovednik tako svetuje in zadobro szpозна.« To teliko pomeni, ka mozs more znati zato i v to privoliti, cse zsena scse tretjerednica posztati. Szveta Elizabeta, ta velika tretjerednica je ne tecsasz te sztopnje napravila, pokecs je mozsinsje dovolenje ne dobila, Po njenom zgledi sze naj ravnajo i drüge vsze zsene. Izjema bi te bila cse bi mozs brez isztinszkih zrokov to brano; te bi sze proti njegovej voli tüdi szlobodno szprejela naj to njeni szpovednik szamo za dobro szpозна.

Prvomi ravnANJI je zrok visesnja oblaszt mozsevina nad zsenov. »Mozs je glava zsene« (Fphez. V. 23) pise

szv. Pavel. Zato ne szme tak vazsnoga sztopaja brez nje-govoga znanja napraviti. Pa namen szv. materecerkve pri tom ravnanji je to tüdi, naj sze mozs po zseninoj prosnji na pravo pot szpravi; naj prevedi, ke je düsno zvelicsanje prva, poglavitna recs na szveti; »*naj sze nevervajocsi mozs poszveti po vervajocsej zseni*« (I. Kor. VII. 14) kak pise szv. Pavel apostol.

Dovoli pa szprejem na szpovednikov tanacs brez mo-zsinjinoga privoljenja szv. maticerkev zato, ar düsnoga zvelicsanja zabraniti nam niscse neszme. Jezus je pravo »*Cse pride sto k meni, i ne szovrazsi szvojega oco i mater i zsene i dece i bratov i szeszter pa escse tüdi szvojega zsvil-jenla, ne more biti moj vucsenik*« (Luk. XIV. 26). Vsze moremo zato osztaviti, i ne szmemo sze bojati escse naj-blizsnemi rodi sze zameriti, naj szamo moremo k Jezusi priti, njegovi vucseniki po tretjem redi posztati.

Kaj naj noszijo v tretji red szprejeti? §. 3.
»*Sprejeti v Red naj nosijo, kakor je navada, mali skapulir in pas; ako jih ne bodo nosili, naj zgubijo dobrote in pravice, ki so redu po-deljene.*« To vsaki lahko zasztopi. Nocs i den moremo na teli nosziti skapulir i pasz. Ki to ne vcsini, ne dobi odpüsztkov, ne odveze, ne papovoga blagoszlova i zgübi vsze pravice tretjega reda. Skapulir sze pa more tak no-sziti, ka ga eden del na prszi, drügi na rame viszi i ne na golom teli. Ali v leti, gda szamo v robacsi, ali szra-kici delate, bodi vam to dovoljeno. Cse sze raztrga ta oprava, naj sze v ogenj vrzse, i nova naj sze gorvzeme, stero je zse ne potrebno blagoszloviti. Trije vozlovje na paszi pomenijo tri bozse oszebe, Oco, Szina i szvetoga Düha, ki moro v trednikovoj düsi prebivati. Pomenijo tüdi troji glavni zrok vsze hüdobije na szveti, kak razlozsi szveti Janos apostol v szvojem pizsmi »*vsze, kaj je na szveti, je pozselenje mesza, i pozselenje ocsi i gizda zsviljenja*« (I. Jan. II. 16.) proti sterim szo tri recsi potrebne za zmago: mo-litev, poszt i miloscšina, to je dari za szziromake. — Cse pét vozlov ma, pomenijo petere Jezusove rane, v stero moremo vszigdar szkriti biti. — Skapulir pa pomeni Je-zusovo proszto szziromasko obleko i njegov krizs, steroga z szvojih ram doli nigdar ne szmemo djati. Ar je najmre zapovedao »*Sto ne noszi szvojega krizsa i ne hodi za menov,*

ne more moj vucsenik biti. (Luk. XIV. 27.) Deviski tretjerednik szipa naj tüdi zmiszli vszelej na obleko szvoje csisztoctse obljöbljene, gda skapulir ali pasz zagledne.

Vojak je ponoszen na szvoj vojaski oblecs keliko bole moremo mi ponoszni biti na szvoj oblecs i ga ne doldjati, kak vojak szvojega ne szpremeni; da mi namrecs ne szlüzsimo minljivomi krali za csaszno zvezdo, nego vekivecsnomi krali za vekivecsno korono.

Cse vojak v szvojem vojaskom oblacsili takse obnasanje kazse, stero sze ga ne pripravi, vekse kazni je vreden, kak ki brez toga oblecsa zablodí, ar je veksa njegova krivica. Ravno tak szmo mi v tretjem redi. Zsivimo zato tak, da postenje szpravimo szvetomi skapuliri, da ne oszkrunimo pasza na Boga nasz opominajocsega.

Za to miloscso zmolimo zdaj na csasztk skapulerszkoj Dev. Mariji lauretanszke litanje i proszimo blagoszlov: Najszlajsi Jezus . . . Amen.

Klekl Jozsef.

Trdoszrcsnik pa Miloszrcsnik.

— Pripoveszt. —

Vednom meszti szta zsviela dvá brata : eden je bio trdoszrcsen, drügi pa miloszrcsen.

Trdoszrcsnik je v krátkom császi jako obogato, je sztanjüvao v lepoj zidini, sze je vozo z stirami konji pa je szamo na szebé glédao, na drüge pa nikaj. Miloszrcsnik je pa osztao szirmák, pa njemi je trdoszrcsnik vecskrát na ocsi metao, ka je reksi sterc pa tepes. Jokao sze je goszto zavolo toga miloszrcsnik, záto ka je on tepes nej bio, liki je zsvivo posteno. Bi sze lejko obogato on tüdi, csi nebi meo tak szmilenoga szrcá, szamo ka je on rad nadeljávao tiszte, ki szo scse véksi szirmacje bili, kak on. Nadejlo je nájmre vszakoga szirmaka, ki ga je v bozsem iméni kaj priseo proszit.

Eden vecsér je szedo jako zsaloszten v szvojoj kucsi.

Nebozse, sztári szirmák, steri je meo szamo sztári, pa jako téni pláscs, ga je priseo szüknjo proszit ; da je pa miloszrcsnik szám nej meo vecs szükenj, szamo edno sztáro, njemi je té nej mogeo dati. Szedo je pri pécsi pa szi je etak premislávao : »Dobro je reko meni pri toploj pécsi, szirmák sztarec de pa pozeblávao ; bi njemi lejko mojo szüknjo zamejno zs njegovim pláscsom !«

Kak szi je to premislávo, je szirmák pá poklonkao po dveraj pa sztopo v hizso. Miloszrcsniki sze je velki kamen odváo od szrcá, pa je pravo szirmaki: »Csüjes, sztári, rávno szi dobroga hipa priseo! Müva menjava. Moja szüknja mi je nej prav, me zasztávla pri deli; dám jo tebi za tvoj pláscs! Tebi de bole na váo, kak meni!«

Szirmák odgovori: »Lepa hvála za vaso dobro volo; szüknjo szam zse dnesz dobo. Proszo bi vasz pa, csi bi me steli nojco prenocsiti; sz tem bi mi vcsinili velko dobroto.«

»Rad, rad — njemi odgovori miloszrcsnik — jez bom lezsao pri pécsi na klopi, tam nájráj szpim; ti szi pa lezsi v mojo poszteo!«

To je bilo szirmaki povoli, pa je szpáo szladko v mejkoj poszteli, miloszrcsnik pa na trdoj klopi.

Na drügi dén je szirmaki nancs glásza nej bilo. Niti »Bog pláti« je nej povedao. Miloszrcsuik szi je pa miszlo: »Szirmák, brscsasz escse jako dugo pot má; mili sze mi, ka szam njemi nej mogeo scse malo zájtrka dati; prevecs szam dugo szpáo!«

Gda je pa zácsao njegovo poszteo ravnati, je szkoro nej mogeo zdignoti odevala, tak je zsmetno bilo; pa gda je poplon prijao, je nekaj szcinkalo, — prédro sze je, pa szo sze zs njega szipali szrebrni penezi.

To sze je csüдно vidlo miloszrcsniki, pa je pravo: »To je pa dober goszt. Vidi sze mi, ka me je tak lepo obdarüvao, záto ka mi je moje szirmastvo tak prevecs dosztakrát bilo od névole. Zaj bom jesz lejko zsivo!«

To lepo zsvljenje je pa bilo takse, ka je miloszrcsnik nej vecs csakao, ka bi ga szirmacije prisli álmstvo proszit, liki je szám iszkao práve szirmake po njüvij kucsaj pa njim je delio dobrote.

Trdoszrcsnik, ki je csüo, kak nedovejdna szreca je doszégnola njegovoga brata, je nato pohodo miloszrcsnika pa ga je proszo, naj njemi povej, kak sze je tá szreca zgodila. Miszlo szi je: »Szamo reko csákaj, vej csi je vecs taksij szirmakov, steri tak dobro plac süjejo, te je zse vredno, ka bi cslovek takse pikuse jemáo na sztán! Moj brat je pa li jálen ftics! To je pa dobro, ka szam zvedo njegovo szkrivnoszt.«

Trdoszrcsnik je z veszéljom so domo pa szi je dáo

zozidati velke hizse, na stere hizse je z zlatimi csrknjami dáo napiszati ete recsi:

»Gosztiscse za szirmake!
Vsze zobszton!«

Miszlo szí je trdoszrcsnik: »Csekaj reko, vej te jez zse zgrábim, ti zláti ftics! Gda te pa ednok zadrobisam, te bos mi pa mogoego szporéd v vszej hizsaj szpati. Te bom jesz meo peneze!«

Trdoszrcsnik sze je sz tem, ka je dáo nove pa lepe zidine posztávlati, jako zaduzso. Odili szo ga zse terjat, ki szo njemi kaj poszodili. Nazágnje tüdi priseo »szirmák z rasztrganím pláscsom.«

Trdoszrcsnik sze je tomí jako razvészelo pa je velo szirmaki: »Szamo ite notri, drági prijáteo; Vsze zobszton!«

Szirmák sztarec szí je szkimlávaeo z glavov pa pravo: »Vsze zobszton!« pa je so mimo trdoszrcsnika . . .

Drági cstevec! Pomágaj ti tüdi rad szirmakom v nevolaj, lejsaj njim tezsáve, pa nej tak, ka bi je te po drügom kráji odirao, kak to nisterni trdoszrcsni bogátci delajo, liki boj proti njim zaisztino szmilenoga szrcá, ka ti bozsi blagoszlov nede so mimo tvoje hizse. P.

Krátke razlozsenje navadnesij znamenj v verszki prilikaj pa na szvéti podobaj.

V szpodánji vrsztaj nadaljüjemo pa tüdi dokoncsamo razlozsenje navadnesij znamenj v verszki prilikaj pa na szv. podobaj, stero razlozsenje szmo zacsnoli v prvesnjem sznopicsi.

Kniga sz szedmerimi pecsati je podoba szlednje szodbe.

Kousz, steri szpevle v grmovji, lübi szamoto pa je csarnoga pérja, je podoba dühovnikov, zlászti redovnikov, ki lübijó szamoto.

Kosza je znamenje szmrti.

Kotlics je znamenje mantrnikov, steri szo v vrelom olji v kotli bili mantráni.

Kozeo pomejni necsisztoszt; pa je podoba tüdi hü-doga dühá.

Krv je znamenje zsvljenja pa düse.

Zeléna krugla je podoba zemlé; pláva krugla je pa podoba nebész.

Kovran je podoba szmrti.

Krúj je pomoucsek v vecsno zsvljenje; znamenüje tüdi visesnje (püspekovo) poszvecsenjé; pa zvün toga je scse tüdi podoba radodárnoszti eli darovitnoszti.

Lasztvica je szvéta ftica. Sztáro porocsilo nájmre právi, ka da je Jezos na krizsi viszo, je lasztvica szpevala: »Tolázsi, hládi, hládi ga!«

Liszica je podoba jálnoszti ; pomejni tüdi veszélje nad lüčkov skodov.

Lelija je podoba neduzsnoszti pa düsevne csisztoszti.

Bozsa dogá znamenüje mér ; pomejni tüdi Marijo, mater lübéznoszti.

Méd, steroga vcselé z cvetlic eli korin nanoszijo, je podoba bozse recsi pa modroszti.

Mrtvecska gláva na Jezosovom krizsi pomejni Ádama. steri je, kak vecs cerkvenij vucsenikov miszli, rávno tam bio pokopani, ge je bio zaszajeni Jezosov krizs.

Mosnja je znamenje lakovnoszti ; pri szvetnikaj je pa podoba radodárnoszti eli darovitnoszti.

Mravla je znamenje szkrbnoszti pa vrloszti.

Njiva pomejni : 1) prvi grej, zavolo steroga je mo-geo Ádam, gda je bio sz paradizsoma pregnáni, v znoji szvojega obráza pole obdelávati ; 2) pomejni zsenzsko, záto ka jo szv. pizsmo primerjávle z rodovitnov njjiov ; 3) pomejni düso, stera szprejémle recs bozso, kak njiva szeme, da szád rodi ; 4) prerojenjé, záto sze zovéjo pokopaliscsa eli cintorje tüdi »njive bozse.«

Bosza noga je znamenje ponizsávjanja.

Ogenj je znamenje ocsiscsávjanja.

Oko je podoba vszeznajocsnoszti bozse.

Upica je podoba hüdogá dühá.

Oszit je podoba bolecsin pa manjoszti.

Oszeo je podoba zanicsüvánja, zametávjanja.

Ovca je podba pravicsnij, *kozeo* pa hüdobnij.

Pávuk je znamenje szlaboga nagnjenja.

Pálma je podoba zmáge.

Pasztér je podoba Jezosa, ki sze je rad zváo za dobroga pasztéra.

Páv je podoba nemrtelnoszti, záto ka njegovo meszo ne szprnej (szv. Augustin).

Pelikán (to je ftica, stera szvoje mláde z lásztuov krvjov napája, csi njim nemre vodé prneszti, záto) pomejni szv. Resno krv. pa Krisztosovo lübézen na krizsi.

Pena je podoba malovrednij recsi.

Pepéo je podoba pokore.

Pszicsek je podoba zvesztoszti pa bogavnoszti.

Prsst na vüsztaj je znamenje mucsanja (szv. Ivan Nep.).

Prsztat je podoba vecsne zveze, zato ka potács pomejni vecsnoszt.

Kokot szveteo dén oznanjúje, záto ka pred zorjov szpevle; — na törni eli na cérkvi je podoba Jezosa, ki nam je prineszo právo nebeszko szvetloszt; — na podobaj szv. Petra nesz pa opomina, ka bi pazili na szebé, ka Jezosa ne zatájimo, kak Peter.

Szprévod: *beli prtovi* szo podoba beli oblacsil pravicsnij: — *krizs* na mrtvecskom drevi pa na grobi je znamenje odküpljenja; — *gorécse szvecse* szo podoba poszvéjtov peterij szpametnij devic; — *blagoszlavlena voda* je znamenje krvi Jezosove; *briscsan*, steri ne povejne, je podoba nemrtelnoszt.

Orl najvise lecse, nájbole bisztro gléda pa je med ficami nájmocnesi, záto pomejni eli vszegamogocsnoszt bozso eli pa vszeznajocsnoszt bozso, podoba je tüdi evangeljuma szv. Jánosa, ki je zácsao piztati od bozse nature Jezosove; — na podobaj szvetnikov (szv. Ambrusa, szv. Augusztina itd.) je znamenje nebeszke modroszti pa vucsenoszt.

Szvéto precsiscsávanje v obema podobama pri szvétoj mesi je podoba devistva: sto z Jezosom v rod sztopi, sze more vszaksoj szveckoje rodbini odpovedati.

Resnoga Tela podobe szo: *dezsdsz z manov*; — *voda sz pecsine*; — *sznopi Jakobovi*; — *velki grozd, klaszovjé, hostija ober kelija*.

Riba je podoba: 1. krisztjána, ki je krscseni z vodov, v steroj riba zsvé: krscsenik sze záto naj locsi od zsidovov pa od drügij nevernikov, kak sze locsi riba od vszej sztvári; — *ribicsi* pomenijo apostole. 2. Jezosa pomeni riba, záto ka je bio brezi vszakoga greha.

Rogeo je podoba moci.

Roka od oblákov pomejni vszemogocsnoszt bozso; — *nadele* je podoba moci pa vársztva bozsega; — *szklenjenivi rokej* k molitvi pomenita, ka sze cslovek vszega Bogi vdá; — *umivanje rok* je znamenje ocsiscsávanja; — *pálec, kazács* pa *szredjen prszt*: tej prszti zdignjeni szo znamenje priszege.

Rokavice szo podoba csisztij rok (pri püspekovom poszvecsüvånji.)

Rosza je podoba nebeszkoga blagoszlova.

Rozsa je podoba lübéznoszti záto je tüdi podoba Marije, matere lübézni.

Rozsni venec : molitev neduzsnij pa szpokorjenij szrc sze primerjávle k cvetécsim rozsam ; vecs taksij molitev je rozsni venec.

Szrcé je podoba hrepenenja po Bogi pa lübéznoszti do Bogá ; szrcé je oltár, na sterom szlüzsimo eli Bogi eli pa hüdomi dühi ; tri szrcá vküp szo znaménje vere, vüpanja pa lübézni.

Szryp je podoba szmrüti pa szlednje szodbe.

Szidro, to je tiszto zselezo, ka brodárje májo, je podoba vüpanja.

Szlavicsek je podoba takse düse, stera po Bogi tak hrepenej, kak szlavicsek po belom dnévi, gda vnocsi szpevle.

Sztüdenec je podoba szv. krszta pa vecsnoga zsvljenja.

Poszvejt je podoba veresztüvanja z prilike petero modrij devic.

Püspekova pasztérszka palica, ocpodi spicsaszta, ka püspek nemarne büdi, ocgora zavügnjena, ka zgüblene pa zablodjene lovi.

Tmica je podoba düsevne kmice, groba pa kraja trplenja.

Trnje je podoba bolecsine.

Venec je csasztno znaménje zarocsnic pa podoba devistva.

Vrtnar je podoba Jezusa Krisztusa, ki sze je Magdalení v toj podobi prikázao.

Trsz je podoba práve pokore, záto ka sze trsz na szprotoletja prlé jocse, kak ozelení ; pa gda sze zjocse, te pogánje pa szád rodi, tak szhája sz právij, szpokorjenij szkuz isztinszko pobogsanje.

Vijolica je podoba poniznoszti.

Vcséla, zlászti pa *vinják* je sztára podoba krscsánszke drzsine ; zvün toga je tüdi podoba csisztoszti. Nevtepeno poprijétje Blázsene Devicé sze primerjávle k rozsici, stero vcséla nikaj ne ráni, csirávno ka méd pocéca zs njé ; záto sze hasznüjejo voszkene szvecse pri szlüzsbí bozsoj ; —

vinják na podobaj szv. Krizosztóna, Ambruzsa pa Brnáda.
je známénje njüvij govorov, steri szo bili szladki kak méd.

Vogeo je podoba gorsztanenja meszá.

Zarocsnica pomejni Krisztusovo cérkev eli pa düso,
stera je pobožsna.

Zvezda zorjánszka pomejni Marijo.

Pozoj je podoba nečsisztoga duhá.

Zasztava eli *bandera* je známénje zmáge.

Pismo k ednomi Marijinomi deteti.

Lüblena vnükica! Tvoje szlednje pismo szam z szrca vezélo szprio. To szam rad, da me prozsis, naj ti nisterne dobre tanáce pisem. Nikaj sze mi bole ne dopadne kak taksa prosnja. Kak szam sz tvojeqa pizma mogao zarazmiti, ti szzi, luba vnükica, Marijino dete posztála, v tretji réd szzi sztopila. To je dobro, szamo hvaliti znam té tvoj sztopáj, ár dnesz dén doszta nevarnoszti zemo skoli edno dete; szvet je jalen i zapeliv, mladika szlaba, li frisko lejko povejne njeno cvetje. I gde naide obrambo proti szvojim nepriátelom? V trétjem rédi, steri je za to nasztavleni, naj vu szveti zsvocsi lüdje vu njem pomocs, batrivnoszt i obrambo naidejo proti szküsnyávam.

Volo ti radovolno szpunim. Popisem ti, kakso bi jasz tebé rad vido, kak Marijino dete. Od tebé sztoji, csi moje tanáce zdrzsis, ali nej.

Te prvi moj tanács sztoji vtom, ka bodi szigdár poniznoga i krotkoga szrcá. Od poniznoszti drügozs; zdajti od krotkoszrcnoszti edno-drügo popisem. Znam zakaj zacsnem sztem.

Lubo dete, bodi szigdár krotkoga szrcá. Szam zveli-

„Siteo nasz opomina na to lepo jákoszt, da právi: »Blázseni szo krotkoga szrcá, ár oni bodo ládali zemlo.“

Znás vu kom sztoji tá krotkoszrcsnoszt na tébe gledocs ?

Edno példo ti povem, tak me bole zarazmis. Szokratesz je bio eden imeniten grcski modrias, velke vucsenosztí cslovik, ali doszta je mogao trpeti poleg szvoje csemérne zsené, Kszantippe. Bilo je to edno bozse sztvorjenje, stero je szigdár vu szvojem mozsi vrtalo, csi ne vnjem, te vu drügi. Po volí njoj niscse nej mogao vcsiniti ; jezik njoj szigdár pokao, kak kukorica vu ognji. Na edno priliko njima nikaj prevecs prejk prislo, szvadila szta sze, kak mozs pa zsená. I da njéni jezik nikak nej mogao henjati, Szokratesz sze miszlo : csedén podpüsztí i sztem ide vö pa szí pred hizsov na sztolico dolszéde. Ali na kvár. Na hitroma sze okno odpré i ta csemerna, razburkana zsenzka szvojga imenitnoga mozsá sz pomijáni dolpoljé. Vszi szo sze szmehali, ki szo to dogodbo vidili, szamo Szokratesz je obdrzsao szvojo hladno krv i szamo telko odgovoro : »Ejha, telko bi dönok mogao znati, ka za grmlajcov pride descs !«

Jeli, ka od te zsenzke nemremo praviti, ka bi krotkoga szrcá bila. Neszrecsen cslovik on, ki takso naturo má, méra nigdár ne vszivle, szigdár ga nikaj od znotra grzé, csemeri sze, da mjemi nebi trbelo.

Csi ti poleg náj mensega zroka gorzavres, kak pura, gda sze raszcssemeri : csi ti za kakse mále falinge volo praszkas, pokas, kak szirova vejka vognji — te lejko vö-poves szod ober szébe, ka v tebi, v tvojem szrci, nití zrna nega krotkoszrcsnosztí.

Ali csi sze ti szmehati znás te, da ti ocsi ali ozimice szekajo, kak bliszki od csemeröv ; csi prijazno gladis, da bi rada vdárila ; csi szvoj obraz tak tíhi i méren osztáne, kak voda da sze ne moti te, da nikaj vré vu tebi, da vsze scsés v hizsi na ópak zmetati — vidis, te szí krotkoga

szrcá. To je, csi szi znás szvoje csemere potreti, szvoje neszládnosztí vtisati. To pokázse najbole, jeli je cslovik goszpod ober szvojega tela, jeli njemi zná zapovedati, ali prepovedati; ovacsi lejko právimo, ka je on eden neszre-csen lápec szvojega tela; nej on, nego njegovi csemérje, i njegove naszládnosztí kralülejo ober njega. On tak dela, kak njemi tej zapovidávlejo, proti njim povedati nevüpa, ár nema mocsne volé.

Csi ti te, da bodes nájbolé csemérna, i kak stécs de te sto drázso — nikaj ne odgovoris, liki osztánes pri méri te jákoszt krotkosztí szpunjávles.

To je tiszta jákoszt, stero je Jezus z recsjov i zpél-dov vsio eti na zemli; stero nam on szam tak jáko preporácsa: »Vcsite sze od méne, ár szam krotkoga i poniznoga szrcá.« (Mátój 11. 29). — To jákoszt je Jezus telikokrát obrdzsao proti farizeusom, lüsztvi i proti szvojim nerazumlivim i pa mále vöre vucsenikom. Kelko je mogao trpeti od pizmoznáncovcv, farizeusov, kelko odürjávánja, zametévánja, spota i to vsze njim nigdár nej na ocsi vrgao, niti zsaone recsi njim nej povedao. »Gda szo ga bláznili, je nej mrmrao, gda je trpo, sze je nej protüvao.« (Peter 2, 23.)

Zvün Jezusa pri njegovoj Materi, bl. Devici Mariji, je cvela náj lepse tá jákosztna rozsa. Ona je szvojim szv. Szimoni vréd doszta nevol mogla prenásati-i dönok nindri sze ne dá csteti, kabi sze tozsila, ali gda csemerila. Krotkoga szrcá je bila.

To je tiszta jákoszt, stero szaksi dén moremo pro-sziti od Jezusa z etimi ricsmi. »Krotkoga i poniznoga szrcá Jezus, fcsini nase szrce k tvojemí szrci szpodobno.« (300 dni odp.)

Lubo dete! To je tiszta jákoszt, stera sze k szaksemi cslo-veki pripraví, stera je szaksemi tüdi potrebna, ali nájbole sze sika k ednómí Marijinómí deteti. Gde je lepse meszto za to ko-

rino, csi nej v disécsem püngradi mláde i escse nej pokvarjene düse ednoga deteta.

Tak lepa je tá jákoszt. Vidis, kak lepo je to, da edna deklina vszigdár veszéla i prijazna. Escse na njenom neduzsnom obrázi sze niksa visesnja lepota razlevle, stero je nikaj nej drügo, kak vünesnji cvejt notresnje jákoszti.

Záto, drágo dete, lübéznosztjov te opominam na to jákoszt, csi scsés prijetna biti pri tvojoj nebeszkoj Materi, Mariji.

Eti ti naszlednje nisterne prilike dolpopisem, poleg steri sze lejko ravnas :

Gda je Jozsef szvoje brate, z Egiptoma nazáj poszlaok ocsi, na szrcé njim zavézao, naj sze popoti ne kregajo. To právim jasz tebi tüdi. Nase zsvlénje je potüvanje proti nébi, záto sze ne kregajmo na toj poti, nego hodmo dale nad lübéznosztjov eden do drügoga i nad bozsim mérom. Nigdar sze ne szrdi, szrditoszt zapri vö sztvojga szrca. — Csi te tvoji roditelje eli naprejposztávleni pokárajok poleg kakse falinge, ali ti kaj prepovejok, ali zapovejok, neszmes sze vcsaszí njim proti posztaviti : ka to tí neves, to ne bos delala, ka zsmetno, pa nemres itd. — Brate, szesztre más, to znam ; to tüdi, ka te dosztakrát csemerijok. Vis, to más prilikok, pa ti nej trbej dalecsi ti, szpunjávli proti njim tvojoj krotkoszrcsnoszt : Da do te drázsili, odpüsztí njim i tiho bodí, nazáj njim ne gucsi, ka te vcsaszí vpa-met zemeo, da sze csemeris i tem bole do nad tebé sli. — Csi szí kaj koma djala, iscses pa vcsaszí ne naides, ne csemeri szí. — Csi te pajdáskinja obezsala, da kolí z vöre k tebi pride, ti jok csákas pa nancs okolí 5 nepride — osztani krotkoszrcsna.

Szv. Ferenca Szal. drzsijok za példok krotkoszti. Szvo-jov prijaznosztjov je escse szvoje nájkése nepriátele k szebi pridobo. Tomi krotkomí i prijaznomí oponásanjí má zahváliti, ka doszta jezér kalavinov pripelao nazáj na právo vöro. I ne sze trbej csüdivati nad tem ! Ár krotkoszrcsnoszt

zná trpeti i mucsati gda trbej ; radovolno odpüszi, bantüvanje rad pozábi. Zvelicsiteo právi : »Blázseni szo, ki szo krotkoga szrcá, ár oni bodo ládali zemlo« (Mt. 5. 4.) to je, blázseni szó tisztí, ki sze ne szrdijo, z drügimi ne njevkájo, líki tem bole potrpljenje májo i mucsijo, steri vu méri zsivejo, steri ráj zametávanje trpijo, kak bi drügoga zbantüvali, i tej do ednok ládali vecsno blázsensztvo.

Taksa bodi ti, moje dete ! Pogledni szi v szrce taksa szi, ali nej ? Premiszli szi, gde más falingo pri szebi, od tisztoga krájá nücaj vrásztvo. Nisterne zgléde szam ti pokázao, po njih sze ravnaj zdaj zse száma. To ti zdaj dojde. Drügocs vecs dobis. Z Bogom osztani pa vrla boj !

(ba.)

Sto szo in ka delajo szalezianci?

Tisztim ki nasz poznajo in tisztim, ki nasz ne poznajo, szotrüdnikom in vszem, ki bi nasz podpirali, csi bi poznali nase delovanje, poszvetimo zagnje recsi, stere je nihao nas csasz-titlivi Boszko Janos, dneva 24 juniusa 1883.

»Oratorij (najmre prvi Don Boszkov zavod) je doz-daj vcsino velika dela. Nego povem vam pa, ka z bozsov pomocsjov in pod varsztvom Device Marije vcsini escse doszta drüga escse doszta veksa.

Cio nase Drüzsbe sze vszaksemi vidi, escse tisztim ki szo ne nasij mislenj na vero gledocs. Csi nasz pa sto hüla, moremo praviti, ka ali nasz ne pozna, ali pa neve ka dela. Cio nasega delovanja je, *vcsiti zapüscseno ino v nevarnoszti sze nahajajocso mladino, gojiti jo, da jo obvarjemo od nepostenoga zsvilenja od szramote in morebiti tüdi od voze.* Po vszem tom bo nam mogeo pameten cslovik ali szvetszka oblaszt proti sztati? . . .

V tom zagnjem csaszü szam bio, kak znate, v Parizi in szam drzsao konferencé v vecsü cerkvah, gde szam gucsao od nasega dela po tüdi, naj vam bo odkrito, da

bi dobo kaj penez in tak ki priszkrbo krüh nasim decskom, sterim nigdar ne fali ték.

Znajte pa ka szo bili med poszlüsavci nisterni taksi, ki szo zato prisli ka bi szpoznali Don Boszkovo politiko, ár szo miszlili ka szam zato priseo v Pariz, da podzsgem lüsztvo na szpako, drügi pa, da iscsem pajdase za to pa za ono sztran. Zavolo toga szo sze nisterni dobri lüdje bojali za mene, ka sze mi kaj hüdogo zgodi. Nego po prvih recsah szo sze razkadile vsze njihove domislije, sztrah je mino, in Don Boszko szmeo szloboden iti od ednoga kraja do drügoga po celoj Franciji.

»Ne, predragi. Z nasim delovanjom ne miszlimo nikaj od politike. Postüjemo poglavare, szpunjavlemo duzsnosztü stere moramo szpunjavati, plac süjemo davke in vlecsemo naprej; szamo to proszimo da naj nasz püsztijo delati za mladimo in resiti düse.

Csi pa scsete znati, mamó mi tüdi naso politiko, nego popolnoma za neduzsen nacsin, stera nikomi ne skodi nego pomaga. Nasa politika je znanoszt in umetnoszt kak bi lepse ravnali drzsavo. Cio nase drüzsbe v Italiji, Franciji, na Spanszkom, v Ameriki in vszeseron, gde je razsírjena, je, pomagati zapüscsenoj mladini da ne posztane tepeska in razvüzdana; szalezianci sze trdüjo za pomen-sanje mladih manjakov in da zpraznijo voze; z ednov recsjov, delajo to da deco vzgojijo za dobre in postene lüdi, ki ne bodo davali brige drzsavi, nego jo podpirali, da obcsuvajo med lüsztvom réd, mér in jedinoszt.

Taksa je nasa politika. Jedino z taksov politikov szmo delali dozdej, in z taksov bomo tüdi odszegamao.

Pa tüdi ka bi nam hasznila politika? Nikaj drügo kak onemogocsila bi nam delovanje za mladino. Gneszden politiko lejko glihamo k zselezniczskoj pecsi, stera frisko leti po sinjaj, in vlecse vsze za szebov, morebiti vu pogübo. Jeli vüpate sztopiti pred njo pa jo sztaviti? Brezi szmilenja bi vasz vküp zдробila, Jeli scsete kricsati in jo

zoszagati? Vej vasz ne csüje, zato bi zobsztom bilo vase kricsanje . . . Najbole jo je püsztiti da ide naprej, dokecs sze szama ne sztavi, ali jo pa Bog ne sztavi z szvojov vszemogocsov rokov.

Isztina ka na szvejtí morajo biti nisterni, ki sze trdijo z politicsnimi delami, nego za nasz je to ne. Nam szveta vera in previdnoszt ponavlata : »Zsivte kak dobri krcscenicje, delajte za düsevno vzgojo szvojih szinov, vcsite mladino v krcscanszkom navuki, sztanüvajocso v vasih zavodah in v vasih faraj To je vsze !«

R. J.

Csüdna resitev.

V preminocsem sztoletji je na Vesztfálszkom szivo eden bogábojécsi dühovnik, steromi je imé bilo Bernát Overberg. Bio je profeszor, v zádnji letaj pa voditeo v szemeniscsi. Zs njegovoga zsvljenja cstémo eto csüdno zgdobico :

Overberg je ednok szprevájao szvojivi szesztri v edno delésnje meszto. Napoti je je zadelo lagoje vreme, pa szo vnocsi zablodili v ednoj goscsi. Dugo szo blodili, pa szo te nazádnje prisli do edne krcsmé. Krcsmár je zéo té potnike na sztán pa njim je dáo dve szobici, ge bi prenosüvali.

Zvün tej trej potnikov je scse priseo v tiszto krcsmo eden voják, steri je tüdi zablodo na poti. Te voják je pa dobo szobico rávno poleg tiszte, v steroy szo szpáli domácsi.

Overberg je vecsér dugo oprávlao szvoje molitvi, njegjivi szesztri szta pa sle szpát. Voják je tüdi dugo nej mogeo zaszpati, pa da je njegova szobica bila rávno poleg tiszte, v steroy szo sze drzsali krcsmárovi, je zacsüo szkoz sztené, ka szí krcsmár sz szvojov drzsinov pogovárja kak bi té lüdi vmorili.

Gda je voják to csüo, csi rávno ka je orozsjé meo priszebi, je záto li pobegno. Nej sze je nájmre vüpaó szám sz krcsmárom pa zs njegovimi klápci vojszküvati. Szkrmá sze je püsztó szkoz okna, szí je szeo na konja pa je odi-seo po logi.

Overberg, ki je med tem csaszom oprávlao molitvi, je zagledno glavo, stera sze njemi je vö sz knige pokázala, pa je bila szprva kak lesnjek velka, te je pa csi düzse véksa gracsüvala, tak ka je nazádnje velka bila kak cslovecsa. Overberg sze je za to nikaj nej zmejno. Miszlo je, ka sze njemi bledé, záto ka je bio jako trüden pa szneni. Da sze njemi je pa podoba trikrát zaporédoma

prikázala, je posztao bole pazlivi. Gláva, stera sze njemi je zse te tretics prikázala, je velela : »Pascsi sze, zezovi szvojivi szesztri, pa bejzste tü odnet :«

Overberg je vcsaszik obüdo szvojivi szesztri, je pozvao kocsisa, pa szo sze potiho odpravili. Pelali szo sze po logi, pa szo szami nej znali, kama pridejo. Zajtra szo prisli do nikse golibe, ge szo zvedili, ka szo na právoj poti. Notri v golibi szo pa najslu tisztoga vojáka, steroga szo prvesnji vecsér pri tisztuj krcsmi vidli, odkét szo pobegnoli. Overberg ga je vcsaszik szpoznao ; voják pa njega nej. Voják je meo vecs pistol okoli pojásza pa je zsaloszten odo po hizsi szentan. Szám szeov szi je na po glaszno pogovárjao : »Kak lejko bi jesz tiszte lüdi reso, zaj szo pa zse znánkar mrtvi !«

To je zacsüo Overberg, je sztopo k njemi pa ga je pitao, ka sze njemi je hüdá pripetilo. Voják je nej steo vcsaszik povedati ; za eden császek pa li zácsa praviti, ka je bio v ednoj krcsmi preminocso nocs, pa zs njim tüdi eden dühovnik z dvema szesztrama, pa ka je krcsmár té lüdi steo vmoriti ; pravo je nadele, ka bi on lejko té lüdi obráno, pa je záto li pobegno tanodnet ; zaj ga pa düsnaveszt jako pecsé.

Overberg njemi nato právi, ka je on tiszti goszpod, ki je tam bio, pa njemi tüdi povej, kak ga je Bog odszlobodo. Zatem szo dáli vez dogodek szvetszkoj oblászti na znánje, stera oblászt je krcsmárovo hizso dála szpreglédnoti, pa krcsmára ze vszov njegovov drzsinov vréd pravicsno odszodila.

Tá isztinszka zgodba, stera je med vesztfálszkim lüsztvom obscno znána, nam kázse, ka Bog szvoje, njemi vdáne lüdi zmérom csuva, pa csi je inacsi nej mogocse, je odszlobodi na csüden nácsin.

P.

Drobis.

Junija 20-ga je podržsnica tretjeredniska nasztavljena z dovolenjom tamsjega g-plebanosa po podpiszanom pri Szv. Szebestjani. Predszojnik je: Fujsz Jürij z Proszecske vészi, szvetovalka ali tanacsnica: Gombosi Marija z Salamonec. Patron podržsnice je: Najszlajse Szrce Jezusovo.
Klekl József.

Szpreobrnjenja na Angleskom. Z Angleskoga prihájajo veszéli glászi. Katolicsánszka vera sze tam jako lepo razsirjávle. Od leta 1896. je tam sztopilo v katolicsánszko cérkev 446 protestanszkij dühovnikov, 205 vojacszkij csasztnikov, 60 zdravnikov, 129 právnikov (to szo fiskálisje pa szodci), pa 66 vizikij plemenitásov. Vszako leto sze povrné na Angleskom sz protestánszke vere v katolicsánszko cérkev koli deszét jezér lüdi. To je jako veszélo znaménje, ka te nájzmoznesi pa nájbole vucseni národ zametávle krivo protestánszko vero, pa sze povrácsa nezáj k právoj materi cérkvi. Na Angleskom zse je dozdej pol trinájszet miljonov katolicsánov.

Belgiszki katolicsánje tüdi obszlüzsávlejo veszélo zmágo- V zádñjem császi szo nájmre bilé tam volitve drzsávnij poszlanikov. Pri tej volitvaj szo sze zjedínili szociáldemokrátje pa liberálci, ka bi tak lezsi ovládali katolicsáne. Pa szo sze vkanili! Katolicsánje szo dobili escse vecs poszlanikov, kak szo jij meli prlé, scse vecs, kak szo szí racsunali. To je pa tak razcsémerilo szociáldemokráte pa liberálce, ka szo v vecsij mesztaj napadnoli cerkvi pa klostre, szo pobijali okna pa zácsali rüsiti oltáre, tak ka je nazádñje mogla priti vojacsija, stera je je te razegnala. — Csi bi katolicsánje tüdi v drügij drzsávaj bili tak zlozsní, kak szo na Belgiszkom, kelkokrát bi te lejko premágali szovrázsnike szvoje vere! Belgiszki katolicsánje szo pa prisli do tak velke zlozsnosztí po cstennej dobrij knig pa novin, stere szo prinjij razsirjene do zádñje szirmaske kucsice. Cstimo záto mi tüdi radi dobre knige, ár nasz to nájbóle ojácsi v katolicsánszkoj veri, pa nam dá batrivnoszt pa mocs, ka mo sze mi tüdi zlozsno znali posztaviti v obrámbo, gda do nasz steli preganjati szovrázsniki nase vere.

Zsalosztñi glászi z Mále Ázsije. V novesem császi szo törki pá zácsali preganjati krscsenike. V Szkalanovi, poleg otoka Száma, ge prebivle 6000 mohamedáncov pa 4000 krscsenikov, szo prvoga junija zacsnoli fanaticsni mohamedánci klati krscsenike. Bujli szo zse sészt krscsenikov, zo szo jij pa nevarno ránili, gda je prisla vojacsija, pa je napravila réd. Mohamedánci szo nájmre zavolo taljánšzko-törszke vojszke szrdé dobili na krscsenike, pa je zaj pregánjajo.

Ka je pa z vojszkov? — Gda té redi pisemo, scse vojszka izda trpi, pe nevej niscse, gda sze dokoncsa, pa kaksi bo njeni konec. V zádñjem császi sze je zse vojszka razsirila tüdi na tiszto törszko zemlo, ka je v Europi. Tü szo zse taljánje krej zéli törkom vecs otokov. Zanimivo je tüdi, kelko sztáne tá vojszka taljáne. Junija 2. szo no-

vine pizale, ka je vojszka zse te sztála taljáne 361 miljonov koron. Kelko pa scse nasztáne drügij sztroskov! Ládje do mogli poprávlati, doszta orozsjá je posztalo tak-sega, ka nemrejo vecs hasznüvati itd. Csi bi sze vojszka prve dni junija dokoncsala, bi sztroski zse te znásali nájmenje 400 miljon koron. Pa zvün toga kelko mládij lüdi je zgübilo zsvilenje na bojiscsi!

Velka sztaroszt. V Mihalajmi je té dnéve mro kmet Sturcar, sztar 149 let. Csi bi scse do bozsicsa zsivo, bi obszlüzsávaeo 150 letnico, Bio je réden cslovek, zsivo je zmerno, pa sze je zadrzsávaeo vszake opojne pijacse.

Milodári na novo bogojanszko cérkev.

Z Bogojine.

	K.
Horváth Stevan kocsarov	4.—
Caszar Matjas	10.—
Lopert Ferenc	2.—
Pétek Stevan	5.—
Puhan Anton ml.	10.—
Zadravec Treza	4.—
Puhan Ferenc	2.—
Vogrin Mihál	6.—
Caszar Jozsef	3.—
Bogács Jozsef	5.—
Vugrinec Magda	5.—
Ferenc Matjas	5.—
Horváth Júri	3.—
Lopert Jozsef i zsená	2.—
Caszar Matjas miskov	5.—
Novák Stevana dovica	10.—
Farkas Jozsef	5.—
Kúzma Jozsef	5.—
Caszar Jozsef poivanov	4.—
Mericsnják Mihál	2.—
Stefko János	6.—
Eliás Mihál	3.—
Püčko Stevana dov.	10.—
Berdén János	5.—
Gaspar Stevana zsená	10.—
Lopert Ferenc	2.—
Bajloc Jozsef	10.—
Horváth Matjas	3.—
Lopert Bára	1.—
Lovrencséc Jozsef	10.—
Rozsman Jozsef	2.—
Caszar Jozsef	4.—
Golob Ferenc	5.—
Ivanics Stevan	4.—
Osláj Ivan	3.—
Lopert Péter	6.—
Kocsar András	6.—
Kardinár András	5.—
Eliás Jánosa dov.	2.—
Drvarics Stevan	20.—
Golub Lujzi	8.—
Berdén Treza	5.—
Kutassy Ádám	2.—
Puhan János	6.—
Vogrin Jozsef	10.—

Zadravec Anton	2.—
Vogrin János	5.—
Pücco András	6.—
Hajdinyák Jula	5.—
Osláj János	4.—
Gregurec Martin	5.—
Bojnéc János	5.—
Bojnéc András	2.—
Sabjan Stevan	10.—
Caszar András	20.—
Glavács Stevan	10.—
Benkovics János	3.—
Benkovics Jozsefa dov.	5.—
Stefko Vinci	6.—
Küzma János	10.—
Lopert Bára	6.—
Csizsek Ferencza dov.	5.—
Rozsman Stevan	2.—
Küzma Klára	3.—
Vogrin János grábní	4.—
Puhan Stevan	5.—
Zadravec Balazs	4.—
Eliás Jánosa dov.	3.—
Sumák Martin	10.—
Benkovics Jozsef	10.—
Benkovics János	10.—
Horváth Stevan	2.—
Horváth Gyűrj	10.—
Caszar Jánosa dov.	5.—
Horváth József kardinár	4.—
Puhan Ferencz	8.—
Horváth Treza	3.—
Puhan Jula trnaszka	8.—
Mesterszki bál	15:30